

[Oluf Pedersen.]

Med Hensyn til Statsobligationerne var den højtærede Finansminister ogsaa inde paa Klausulerne. Jeg mener, at de Betragtninger, jeg gjorde angaaende de kommunale Obligationer, ogsaa maa gælde her.

Naar den højtærede Finansminister mente, at Formueafgiften kun vilde give 50 Mill. Kr. og ikke, som jeg har ment, 75 Mill. Kr., saa er vi ikke enige. Nu ved jeg nok, at det er meget almindeligt — det fremgik ogsaa af Betragtninger, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Duborg —, at man gaar ud fra, at naar den skattepligtige Formue kun er saa og saa stor, saa kan man ikke faa saa store Beløb ind, som Retsforbundet taler om. Men jeg finder Grund til her at gøre opmærksom paa det Forhold, som man ikke maa glemme, at vel beskatter man Formuerne her i Landet, men det er alligevel saadan, at det utvivlsomt kun er en meget ringe Del af Formuerne, man beskatter. I denne Forbindelse tillader jeg mig at gøre opmærksom paa, at man i Norge har foretaget en Undersøgelse af, hvor stor en Del af de Formuer der indestaar i Banker og Sparekasser, der blev beskattet, og dér kom man ved en officiel Statistik til det Resultat, at der var en Fejlregning paa 44 pCt., et Forhold, som for øvrigt har givet sig Udslag i, at man i Norge er gaaet til en Særbeskatning af Indskud i Banker og Sparekasser. Det vil sige, at man maa regne med, at de Formuer, som i Dag beskattes, kun er en meget ringe Del af Formuerne, medens maaske op til Halvdelen af Formuerne i Virkeligheden unddrager sig Beskatning. Det er blot et Spørgsmaal om, hvem der er bedst i Stand til at snyde den højtærede Finansminister, og det er en af de store Fordele ved en Grundskyld fremfor det nuværende Skattesystem, at Grundskylden kan man finde, den kan paalignes saa nogenlunde retfærdigt, medens den nuværende Beskatning er uretfærdig: det gaar ud over dem, der ikke har de fornødne Evner til at komme uden om Skattepligten.

Jeg kan derfor ikke indrømme, at de Tal, der er fremsat i Bemærkningerne til Lovforslaget, ikke holder Stik, og det er efter mit Skøn ganske urigtigt, naar den højtærede Finansminister mener, at det ikke vil dreje sig om de 600 Kr. pr. Familie, som jeg har gjort det op til. Naar den højtærede Finansminister naar til et lavere Tal, er det bl. a., fordi den højtærede Finansminister ikke regner med Toldbeskyttelsen, som jeg mener drejer sig om et Beløb paa ca. 200

Mill. Kr. Det er dette Beløb, som den højtærede Finansminister mener at kunne se bort fra, jeg mente ellers, at vi paa dette Omraade var enige.

Hvad Priserne angaar, er Forholdet det, at vi siden 1914 har haft en Stigning paa 32 pCt. i Engrospriserne og paa 71 pCt. i Detailpriserne. Jeg mener, at denne Forskel er Udtryk for det Skattesystem, som er opretholdt gennem Aarene. Efter det gældende Skattesystem har man paalignet Skat efter Evne, det vil sige Skat efter Evne til at vælte det over paa andre, Skat efter Evne til at vælte det over paa Forbrug og Omsætning. Medens det i gamle Dage var saaledes, at en Vare fra Producent til Forbruger steg fra 1 til 2, altsaa til det dobbelte, og fra dansk Havn til Forbruger ligeledes steg fra 1 til 2, saa er Forholdet nu det, at Varen stiger fra 1 til 3 fra Producent til Forbruger eller fra dansk Havn til Forbruger. Denne Prisstigning, som ikke kommer Producenten til gode, er Udtryk for den ødelagte Købeevne, og den er Baggrunden for den mægtige Arbejdsløshed, vi har at slaaes med. Arbejdsløsheden bundet altsaa i, at man har ødelagt Købeevnen ved Hjælp af et elendigt Skattesystem.

Den højtærede Finansminister mener ikke, at Lønningerne vil falde, selv om vi gennemfører dette Lovforslag. Men det er en Misforstaaelse, thi hvis Pristallet gaar ned, gaar Lønningerne automatisk ned efter den bestaaende Lovgivning — altsaa uden at man behøver at lave den om.

Den højtærede Finansminister vilde ikke betragte det foreliggende Lovforslag som Universalmiddel, der løste alle Vanskeligheder. Herom er vi for saa vidt enige, hvad jeg ikke antager, vi er med Hensyn til, hvor mange Vanskeligheder det kan løse. Men jeg er glad for, at den højtærede Minister vil overveje de Problemer, der indeholdes i Lovforslaget.

Jeg vender mig saa til de ærede Ordførere, først til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Smørum, som mente, at man skulde være mere nøjsom, end vi har været i dette Lovforslag. Det ærede Medlem mente, at man var naaet langt uden Retsforbundets Hjælp. Er Forholdet ikke det, ærede Medlem, at der er for 4½ Milliard Kroner Jordværdi paa private Hænder? Skal disse 4½ Milliarder inddrages, før vi er naaet til et „Danmark for Folket“? Er „Danmark for Folket“ blot en Frase, som Socialdemokraterne benytter til at samle Vælgere paa, er det ikke Meningen, at dette Princip skal føres ud i